

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5620010489
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Liptáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2022:5620010489.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Liptákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a Mgr. Anny Mihálikovej, na verejnom zasadnutí konanom 15. marca 2022 prejednal odvolanie obžalovaného Z. Z., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/103/2020-192 z 19.5.2021 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného Z. Z. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k. 3T/103/2020-192 z 19.5.2021 bol obžalovaný Z. Z. uznaný za vinného, že:

v presne nezistenom čase od 19.45 hod. dňa 29.8.2019 do 06.28 hod. dňa 30.8.2019 vykonal krádež vlámaním do garáže, ktorá je súčasťou pozemku pri rodinnom dome so súpisným číslom XXXX na ulici J. K. v obci I., okres X. S., a ktorej predná - vstupná časť tvorí časť oplatenia pozemku, a to takým spôsobom, že v hornej časti sekčných výklopných garážových dverí v oblasti zámku nezisteným predmetom urobil otvor, cez ktorý prestrčil kovový drôt až k uzamykaciemu mechanizmu, pričom jedna strana drôtu bola zahnutá, kde bola uchytená šnúrka s plastovým klobúčikom, za pomoci ktorých zachytil uzamykací mechanizmus dverí a tieto otvoril, následne vnikol do priestorov garáže, odkiaľ odcudzil motocykel zn. HONDA CBR 600F typ PC25 s prideleným evidenčným číslom LM 844 AF, VIN: PC252110650, rok výroby 1992, červenej farby, so stavom počítadla cca 86 000 km, v hodnote 1 000,- eur, motorovú štvorkolku zn. POLARIS SPORTSMAN 550 typ XP550EF s prideleným evidenčným číslom LM 693 DH, VIN: ZHSSPM550FBK00278, rok výroby 2012, farby zelenej metalízy, stav počítadla cca 6 900 km, v hodnote 6 000,- eur a motokrosové prilbu nezistenej značky čiernej farby s lyžiarskymi okuliarmi nezistenej značky, čiernej farby v hodnote spolu 50,- eur, čím spôsobil K. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. K. XXXX, I., okres X. S., škodu krádežou vo výške 7 050,- eur a škodu poškodením vo výške 500,- eur, čím spáchal prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Za to bol podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., 41 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci - 1 ks kovového drôtu kruhového prierezu s priemerom cca 6 mm, znečisteného koróziou s červenou šnúrkou a 1 ks kovového drôtu kruhového prierezu s priemerom cca 6 mm, znečisteného koróziou. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť škodu poškodenému K. Z., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 7 150,- eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19.5.2021 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku obžalovaný uviedol, že podáva odvolanie do výroku o vine a výroku o treste. Prokurátor uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie.

Dňa 30.7.2021 súdu prvého stupňa boli doručené dôvody odvolania obžalovaného, podané prostredníctvom obhajcu, v ktorých sú uvedené nasledovné argumenty:

„Som toho názoru, že okresný súd sa pri rozhodovaní vo veci nedostatočným spôsobom vysporiadal s obranou obžalovaného, ktorá spočíva v skutočnosti, že obžalovaný sa v čase spáchania údajného skutku mal nachádzať u svojho brata vo I. O. resp. u svojho známeho I. S. v Y. v okrese X. S.. Obhajoba sa domnieva, že na potvrdenie či vyvrátenie tvrdení obžalovaného bolo, či už v prípravnom konaní, alebo v konaní pred súdom, nutné vypočuť dotknutých svedkov k okolnostiam týkajúcim sa pobytu obžalovaného v čase spáchania skutku. Obhajoba si dovoľuje uviesť, že je povinnosťou orgánov činných s poukazom na ustanovenie § 2 ods. 10 Trestného poriadku postupovať tak, aby bol zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, pričom orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie. Podľa názoru obhajoby je nutné doplniť dokazovanie v konaní pred súdom výsluchom vyššie uvedených osôb.

Obhajoba je taktiež toho názoru, že stanovenie výšky škody vydaním potvrdenia spoločnosťou CRYSTAK SK s.r.o. resp. spoločnosťou DANAJ Slovakia plus spol. s.r.o. zo dňa 18.09.2019 je nedostatočné pre účely stanovenia skutočnej škody na majetku poškodeného.

Obhajoba si dovoľuje zdôrazniť skutočnosť, že dotknuté potvrdenie zo dňa 18.09.2019 je opatrené aj pečiatkou a podpisom spoločnosti CRYSTAK SK s.r.o. a aj pečiatkou spoločnosti DANAJ Slovakia plus spol. s.r.o., pričom podľa názoru obhajoby nie je zjavné, ktorá obchodná spoločnosť akú časť škody na majetku hodnotila. Obhajoba poukazuje na fakt, že vyčíslenie škody v trestnom konaní má zásadný vplyv jednak na právnu kvalifikáciu skutku uskutočnenú súdom v rámci rozsudku a jednak aj na povinnosť odsúdeného uhradiť takto vyčíslenú škodu poškodenému. Obhajoba sa domnieva, že vzhľadom na charakter a rozsah spôsobenej škody malo byť vo veci vykonané znalecké dokazovanie v zmysle § 142 Trestného poriadku.

Na základe vyššie uvedeného navrhujem, aby Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v zmysle ustanovenia § 321 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k.: 3T/103/2020 zo dňa 19.05.2021 a vec vrátil Okresnému súdu v Liptovskom Mikuláši na nové pojednanie a rozhodnutie.“

Dňa 11.8.2021 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie poškodeného k odvolaniu obžalovaného, v ktorom uviedol:

„Prvostupňový súd sa podľa môjho názoru dostatočne podrobne zaoberal a aj vysporiadal so všetkými dôkazmi, ktoré uviedol obžalovaný na svoju obhajobu. Tieto zhodnotil a nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dokazovania spočívajúce vo výsluchu svedkov, vzhľadom k tomu, že tvrdenia obžalovaného vyvolávali objektívne pochybnosti o ich pravdivosti, ktorým súd neuveril - a nakoniec jeho vina bola nesporne dokázaná znaleckým posudkom, kde ho usvedčilo vykonanie skúšky DNA. Obžalovaný mal povinnosť predložiť hodnoverné dôkazy, že v čase krádeže sa nachádzal inde. Toto však neurobil ani na požiadanie súdu a v jeho neprospech svedčili aj ďalšie iné skutočnosti - uvedené v odôvodnení Rozsudku OS Lipt. Mikuláš č. 3T/103/2020 zo dňa 25.5.2021.

Pokiaľ ide o stanovenie výšky škody - podľa môjho názoru a predovšetkým podľa názoru súdu na základe vyjadrenia odborníkov - táto bola stanovená správne, čím sa tiež podrobne zaoberal prvostupňový súd. Z týchto dôvodov navrhujem odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné a prvostupňový Rozsudok OS Lipt. Mikuláš č. 3T/103/2020 zo dňa 25.5.2021 ako správny potvrdiť.“

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné. Poškodený v konečnom návrhu uviedol, že súhlasí s tým, čo uviedla prokurátorka v konečnom návrhu. Obhajca v konečnom návrhu uviedol, že s poukazom na ustanovenie § 321 Tr. por. navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové pojednanie a rozhodnutie.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., odvolanie spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdených trestných činov (prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák., prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný Z. Z. odvolanie v podstate založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde.

Vina obžalovanému musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa veľmi podrobne rozviedol dôkazy, ktoré usvedčujú obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, a jeho správne právne závery majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaného smerujú primárne do oblastí skutkových zistení. Z jeho strany ide o výhrady voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate sa obžalovaný takýmto spôsobom snaží presadiť vlastnú (pre neho priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú) verziu skutkového stavu veci. Až následne z uvedených skutkových (procesných) výhrad vyvodzuje záver o nesprávnom právnom posúdení skutku, resp. o inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení.

Podľa názoru odvolacieho súdu odôvodnenie namietaného rozsudku predstavuje dostatočný základ pre jeho výrok, lebo súd prvého stupňa v potrebnej miere vysvetlil, na základe akých právnych úvah rozhodol a jasne odôvodnil svoje skutkové zistenia a závery.

Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na nasledovnú časť odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa:

„Vykonaným dokazovaním, zhodnotením všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach súd dospel k záveru, že skutok, ktorý je popísaný vo výrokovvej časti rozsudku sa stal, tento napĺňa znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, a dôkazmi vykonanými na hlavnom pojednávaní bolo spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že tento skutok spáchal obžalovaný Z. Z..

Z vykonaných dôkazov - z výpovede svedka a poškodeného K. Z. a zo zápisnice o obhliadke miesta činu vrátane pripojenej fotodokumentácie mal súd nepochybne preukázané, že dňa 29. 8. 2019 v presne nezistenom čase medzi 19.45 hod. a 06.28 hod. dňa 30. 8. 2019 došlo v garáži, ktorá je súčasťou pozemku pri rodinnom dome so súpisným číslom XXXX na ulici J. K. v obci I., okres X. S. a predná - vstupná časť tejto garáže zároveň tvorí časť oplotenia pozemku, páchatelom ku prekonaniu uzamykacieho mechanizmu na vstupných dverách garáže tak, že v hornej časti sekčných výklopných garážových dverí v oblasti zámku nezisteným predmetom vytvoril otvor, cez ktorý prestrčil kovový drôt až k uzamykaciemu mechanizmu, pričom jedna strana drôtu bola zahnutá a na nej bola uchytaná šnúrka s plastovým klobúčikom, za pomoci ktorých zachytil uzamykací mechanizmus dverí a tieto dvere otvoril, následne vnikol do priestorov garáže, z ktorej odcudzil: motocykel zn. HONDA CBR 600F typ PC25 s prideleným evidenčným číslom LM 844 AF, VIN: PC252110650, rok výroby 1992, červenej farby, so stavom počítadla cca 86.000 km, v hodnote 1.000,- Eur, motorová štvorkolka zn. POLARIS SPORTSMAN 550 typ XP550EF s prideleným evidenčným číslom LM 693 DH, VIN: ZHSSPM550FBK00278, rok výroby 2012, farby zelenej metalízy, stav počítadla cca 6.900 km, v hodnote 6.000,- Eur a motokrosová prilba nezistenej značky čiernej farby s lyžiarskymi okuliarmi nezistenej značky, čiernej farby v hodnote spolu 50,- Eur, čím bola poškodenému K. Z. spôsobená škoda krádežou vo výške 7.050,- Eur a škoda poškodením vo výške 500,- Eur.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vypovedal tak, ako v prípravnom konaní. Poukazoval na skutočnosť, že v čase, kedy sa skutok stal, sa určite nenachádzal v obci I., pričom v období jari až jesene 2019 chodil pomáhať opravovať autá známemu do okresu Liptovský Mikuláš do obce Y. a aj v týchto dňoch, keď sa stal skutok sa mohol nachádzať doma alebo v Y.. Vo I. sa mohol nachádzať niekedy v minulosti, keď šiel s kamarátom obzrieť motorku ponúkanú cez inzerát na predaj, či vtedy motorku ponúkal práve poškodený nevedel.

Z výpovede poškodeného K. Z. mal súd preukázané, že tento sa v rozhodnom čase skutku nachádzal doma a vedomosť o tom, že došlo ku vlámaniu do jeho garáže a odcudzeniu vecí nadobudol ráno dňa 30. 8. 2019, kedy aj privolať políciu. Následne sa síce od susedov dozvedel, že títo v noci, resp. nad ráno počuli zvuk motorov z vozidiel idúcich po ceste, avšak tiež mu nevedeli uviesť žiadne relevantné skutočnosti. Nebol teda priamym svedkom skutku, len jeho následku. Poškodený páchatela skutku nevidel, ani nemal podozrenie na konkrétnu osobu.

Z výpovede poškodeného je preukázané, akým spôsobom bol skutok spáchaný a aké veci mu boli odcudzené, nie kto ho spáchal. Dôležitou okolnosťou, ktorá vyplýva z jeho výpovede však je to, že skutok bol spáchaný za pomoci kovových drôtov, ktoré sa našli na mieste činu a tieto určite nepatrili jemu, ale boli na miesto činu prinesené páchatelom skutku. Poškodený pritom sám s miestom činu a vecami na ňom nájdenými nijako do príchodu polície nemanipuloval. Uvedené vyvracia tvrdenie obžalovaného o tom, že drôty mohli patriť aj vlastníkovi - poškodenému. Podľa poškodeného tieto drôty boli špeciálne upravené, zahnuté na konci do kruhového tvaru, jeden z nich bol upevnený na poistnú šnúrku, ktorá slúži na núdzové otvorenie garáže zvnútra a tento sa zasekol, preto brána nešla zavrieť. Keby ju páchatel zatváral, musel by to urobiť nasilu a narobil by hluk. Uvedené vyvracia obhajobu obžalovaného, že by predsa na mieste skutku nenechával predmety, ktoré by ho prostredníctvom DNA mohli usvedčiť. Z výpovede poškodeného jasne vyplýva, že drôt, ktorý poslužil na otvorenie brány, sa vo vytvorenom otvore zasekol a páchatel ho tam musel nechať, pretože inak by riskoval, že spôsobí taký hluk, ktorý by mohol mať za následok jeho priame prichytenie pre páchaní trestnej činnosti. K druhému drôtu je výpoveďou poškodeného vysvetlené, že týmto páchatel skúšal zatiahnuť za lanko páky, čo sa mu nepodarilo a drôt mu cez dieru musel padnúť do garáže, teda je zrejme, že tento drôt na mieste skutku

zabudol, pretože podľa výpovede poškodeného a zápisnice o obhliadke mieste činu (fotografia č. 12 a 13) bol zaistený na podlahe vo vnútri garáže.

Zo znaleckého posudku zabezpečeného v prípravnom konaní vyplynulo, že z biologického materiálu zaisteného z povrchu kovových drôtov predložených ako stopy č. 1 a č. 2 bola izolovaná DNA mužského pôvodu a zistený rovnaký DNA profil bol vhodný na individuálnu identifikáciu pôvodcu, tento bol následne vložený do národnej databázy a porovnaním DNA profilov v nej bola zistená zhoda DNA profilu stôp č. 1 a č. 2 s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru osoby Z. Z., nar. X. X. XXXX.

Keďže znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že na oboch zaistených kovových drôtoch (vecných stopách č. 1 a 2) bola nájdená a identifikovaná DNA obžalovaného, ale obžalovaný prítomnosť na mieste činu popieral, sa súd sústredil na vyriešenie otázky, kedy a akým spôsobom sa DNA obžalovaného mohla preniesť alebo preniesla na predmety, ktoré boli nájdené na mieste skutku. Z doplnenia znaleckého posudku v prípravnom konaní a z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní vyplynuli viaceré pre dokazovanie dôležité skutočnosti.

Znalec poukázal na to, že vzhľadom na charakter materiálu (kovový porézny povrch) a celkovú malú plochu (drôt o priemere cca 6 mm), resp. povrch plochy kovových drôtov predložených ako stopy č. 1 a č. 2 boli vzorky biologického materiálu zaistené z celého povrchu kovových drôtov, samostatne pre každý z nich. Čas vytvorenia stopy, síce nie je možné určiť, avšak vo všeobecnosti platí to, že dotykové stopy, teda stopy pokožky, ktoré sa zanechajú dotykom majú najmenšiu dobu trvácnosti na predmetoch. Znalec síce nevylúčil, že nejaký prenos biologického materiálu (s obsahom DNA) je možný, avšak poukázal na to, že ide o špekulatívnu rovinu uvažovania a potvrdil aj to, že vzhľadom na veľkosť plochy muselo dôjsť k priamemu kontaktu osoby s predmetom. Tiež poukázal na to, že podľa toho, koľko biologického materiálu sa nachádzalo na zaistených predmetoch, došlo k priamemu kontaktu s oboma uvedenými predmetmi. Z uvedeného vyplýva záver, že osoba, ktorá zanechala dotykovú stopu na vecnej stope č. 1 a č. 2 nájdených na mieste činu, t. j. kovovom drôte, ktorý bol na spáchanie skutku použitý, tento predmet mala vo svojich rukách (priamy kontakt osoby s predmetom) krátko pred spáchaním skutku alebo práve v čase spáchania skutku (najmenšia doba trvácnosti u dotykovej stopy), v opačnom prípade by nedošlo k odovzdaniu DNA na tento predmet.

Záveru znaleckého dokazovania a výpoveď znalca súd hodnotil v kontexte s ďalšími vykonanými dôkazmi. Okrem znaleckého dokazovania dôležitým dôkazom, ktorý svedčil v neprospech obžalovaného a usvedčoval ho zo spáchania skutku, boli zaistené vecné stopy - dva kovové drôty nájdené pri obhliadke miesta činu, ktoré ako dôkaz nepochybne jednoznačný boli podrobené znaleckému skúmaniu na prítomnosť biologickej stopy a preukázali prítomnosť DNA obžalovaného, dôveryhodnosť a dôkazná hodnota týchto dôkazov nebola v priebehu dokazovania spochybnená ani obranou obžalovaného, pretože takúto vec nemohol dať kedykoľvek do dispozície inej osoby, ktorá by ju mohla na miesto činu priniesť so sebou (prítomnosť DNA inej osoby na vecných stopách nebola preukázaná). Bežný predmet nájdený na mieste činu a ani DNA obžalovaného, ktorá sa na ňom zachytila, ešte síce priamo nepreukazuje, kedy ho mal obžalovaný v rukách a rovnako nepreukazuje ani to, kde (na ktorom mieste) ju v rukách držal. V tomto prípade sa však nejednalo o predmet, ktorý by bol nájdený voľne pohodený na mieste činu bez akéhokoľvek súvisu so spáchanou trestnou činnosťou (napr. cigaretový ohorok, škatuľka od cigariet, a pod.). Vzhľadom na výpoveď poškodeného a vykonanú obhliadku miesta činu, poloha a použitie kovových drôtov nájdených na mieste činu dokazujú, že práve za pomoci nich došlo k prekonaniu uzamykateľnej prekážky a na oboch kovových drôtoch bola zistená prítomnosť biologického materiálu, ktorý bol nositeľom DNA zhodnej s DNA obžalovaného, čo vedie súd k presvedčeniu, že predmety, ktorými bol spáchaný žalovaný skutok, boli zanechané páchatelom, ktorým bol práve obžalovaný. Z týchto dôvodov súd považuje argumentáciu obžalovaného o tom, že je psoriatik, jeho DNA možno ľahko získať, že je fajčiar a môže sa stať, že niekto niekde aj špak podhodí a z minulosti má vedomosť o vybavovaní si účtov medzi komplicmi, kedy jeden podhodil veci, a toho druhého obvinili, teda aj v jeho prípade je možné, ak niekto niekde našiel veci, ktoré v minulosti chytal, mohol ich aj podhodiť, len za obhajobu obžalovaného v snahe zbaviť sa trestnej zodpovednosti za spáchaný skutok, pretože výpoveďou znalca mal súd preukázané, že biologický materiál sa na oboch kovových drôtoch, vzhľadom na veľkosť plochy musel dostať priamym kontaktom osoby s predmetom. Je všeobecne známe, že stopy DNA sa na rôznych materiáloch dokážu uchovať po rôznu dobu. Z týchto dôvodov súd u znalca zisťoval, ako je to v tomto konkrétnom prípade s dotykovými stopami, ktoré boli nosičom biologického materiálu s obsahom DNA obžalovaného. Keďže platí, že dotykové stopy (stopy pokožky), ktoré sa zanechávajú dotykom, majú najmenšiu dobu trvácnosti na predmetoch, je vyvrátená aj obrana obžalovaného, že dané drôty mohol niekedy niekde držať v ruke a takýmto spôsobom na ne preniesť svoju DNA.

Súd považuje za potrebné poukázať na to, že skutočne vinu obžalovaného v tejto konkrétnej trestnej veci nie je možné odvodzovať od jeho kriminálnej minulosti, ani z trestných konaní, ktoré sa proti nemu viedli

a boli zastavené v dôsledku pochybností a dôkaznej núdze. Z týchto dôkazov je však možné vyvodiť to, že k páchaniu tohto typu trestnej činnosti obžalovaný inklinuje, zaoberá sa motorovými vozidlami a motorkami, ktoré spolu s inými osobami alebo pre iné osoby opravuje a zabezpečuje náhradné diely aj na internete alebo cez rôzne inzeráty. Spáchaná trestná činnosť nesie znaky plánovania a prípravy zo strany osoby zaoberajúcej sa motocyklami inými vozidlami a teda vytypovania si odcudzených vecí, pretože iné, aj hodnotné veci (notebook, zdvihák, náradie) ostali v garáži nedotknuté. Skutočnosť, že obžalovaný sa bežne pohybuje po obciach v okrese Liptovský Mikuláš bola preukázaná jednak jeho výpoveďou, ale najmä listinnými dôkazmi z iných trestných konaní, v ktorých vystupoval ako obvinený alebo v pozícii svedka. Navyiac je zrejmé, že svoju obhajobu o tom, že je psoriatik (čo nebolo žiadnym spôsobom preukázané) ako vysvetlenie toho, prečo sa na mieste činu našla práve jeho DNA používa v trestných konaniach bežne.

Keďže vina musí byť obžalovanému preukázaná bez rozumných pochybností, nepostačuje iba existencia dôvodného podozrenia, súd po zhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo, ale najmä vo vzájomných súvislostiach, ktoré z vykonaných dôkazov vyplynuli, mal bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že to bol práve obžalovaný, kto spáchal skutok, ktorý sa mu kladie za vinu podľa obžaloby. Hoci obžalovaný spáchanie skutku popieral, jeho konanie mal súd preukázané najmä zabezpečenými vecnými dôkazmi, znaleckým dokazovaním a výpoveďou znalca, obhliadkou miesta činu, taktiež výpoveďou poškodeného a fotografickou dokumentáciou, ktorá zároveň preukazuje následok konania obžalovaného. Súhrn týchto dôkazov a skutočností, ktoré nimi boli v tomto konaní preukázané ohľadne viny obžalovaného podľa názoru súdu nemožno ignorovať a vyhodnotiť ich iným spôsobom, než ich súd hodnotil. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že škoda spôsobená konaním obžalovaného dosiahla výšku 7.050,- Eur za odcudzené veci a 500,- Eur poškodením garážovej brány. Výšku škody, ktorej spôsobenie aspoň v rozsahu malej škody, t. j. nad 266,- Eur je obligatónnym znakom skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 TZ a v rozsahu väčšej škody, t. j. nad 2.660,- Eur je obligatónnym znakom skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 TZ, mal súd preukázanú z odborného vyjadrenia, ktoré bolo podané v prípravnom konaní.“

Argumentácia okresného súdu je výstižná, presvedčivá a dostatočne odôvodňuje spáchanie skutku obžalovaným.

Z analýzy odôvodnenia odvolania obžalovaného a jeho obhajcu vyplýva, že v podstate obžalovaný len opakuje, prípadne čiastočne modifikuje svoju obhajobu použitú v trestnom konaní. Odvolací súd však rovnako ako súd prvého stupňa po dôkladnom preštudovaní predloženého spisového materiálu dospel k právnomu záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, sa stal, napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty stíhaných trestných činov a dopustil sa ich obžalovaný. Svoje úvahy súd prvého stupňa teda správne založil predovšetkým na vyššie uvedených usvedčujúcich dôkazoch, ktoré boli potvrdené a podporené ďalšími vykonanými dôkazmi. Všetky vykonané dôkazy a okolnosti z nich vyplývajúce vo svojom súhrne (na ktoré poukázal prvostupňový súd) odôvodňujú záver, že zavinenie obžalovaného na spáchaní skutku je bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané a vyvracajú obranu obžalovaného produkovanú v priebehu celého trestného konania.

Na preukázanie viny obžalovaného musí súhrn priamych a nepriamych dôkazov tvoriť logickú, ničím nenarušenú a uzatvorenú sústavu navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov, ktorá vo svojom celku nielen spoľahlivo preukazuje všetky okolnosti žalovaného skutku a usvedčuje z jeho spáchania obžalovaného, ale súčasne vylučuje možnosť akéhokoľvek iného záveru.

V predmetnej mase dôkazov, ktoré usvedčujú obžalovaného z predmetného skutku, neboli zistené také nedostatky, ktoré by spochybňovali ich hodnovernosť do takej miery, aby umožňovali aplikáciu procesného pravidla in dubio pro reo (ktoré vychádza z ústavnej zásady prezumpcie nevinny) a oslobodiť obžalovaného spod obžaloby preto, že by nebolo dokázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t. j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho

presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

K odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd zdôrazňuje, že skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Tak ako okresný súd, rovnako ani krajský súd nepovažuje za potrebné doplniť dokazovanie výsluchom svedkov, ktorí majú potvrdiť, kde sa mal obžalovaný v čase skutku nachádzať. Zo spáchania skutku bol obžalovaný jednoznačne usvedčovaný dôkazmi, na ktoré poukázal okresný súd vo svojom odôvodnení. Čo sa týka výroku o náhrade škody, tento krajský súd rovnako považuje za správny a zákonný. Odborné vyjadrenie nachádzajúce sa na č.l. 36 vyšetrovacieho spisu nebolo v priebehu celého trestného konania spochybnené, a preto výška spôsobenej škody bola jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná.

Zo spáchania žalovaného skutku obžalovaného usvedčovali dôkazy, na ktoré poukázal okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku, a to najmä výpoveď poškodeného K. Z., zápisnica o ohliadke miesta činu spolu s fotodokumentáciou a taktiež znaleckým dokazovaním. Obžalovaný svoju vinu popieral, uviedol, že v čase skutku sa nenachádzal v obci I.. Poškodený K. Z. sa o krádeži vecí z priestorov garáže mal dozvedieť nasledujúci deň, t.j. 30.8.2019, pričom očitým svedkom krádeže nebol. Z výpovede poškodeného teda vyplýva to, aké veci mali byť odcudzené a akým spôsobom. Z výpovede poškodeného nevyplýva to, kto mal tento skutok spáchať. Na mieste činu sa však našli kovové drôty, ktoré nepatrili jemu, ale boli na miesto činu prinesené páchatelom. Významným dôkazom svedčiaci o vine obžalovaného je znalecký posudok, z ktorého vyplynulo, že z biologického materiálu zaisteného z povrchu kovových drôtov predložených ako stopy č. 1 a č. 2 bola izolovaná DNA mužského pôvodu, pričom porovnaním v národnej databáze DNA profilov bola zistená zhoda DNA profilu osoby Z. Z.. Nepochybným teda bolo, že DNA obžalovaného sa nachádzala na kovových drôtoch nájdených na mieste činu. Okresný súd na strane 11 a 12 odôvodnenia podrobným spôsobom popísal, akým spôsobom sa DNA obžalovaného preniesla na zaistené predmety a že tieto predmety tam neboli prinesené inou osobou. S týmito úvahami sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a nepovažoval za potrebné opakovať veľmi správne a logicky odôvodnené závery v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Pri absencii odvolacích námietok obžalovaného proti výroku o druhu a výmere trestu, ktorý bol obžalovanému uložený súdom prvého stupňa, odvolací súd vykonal všeobecný prieskum uloženého trestu obžalovanému z hľadiska jeho zákonnosti a primeranosti. Krajský súd zistil, že súd prvého stupňa správne aplikoval ustanovenia hmotného práva rozhodujúce v okolnostiach prípadu pre uloženie trestu odňatia slobody obžalovanému Z. Z.. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že tento si zadovážil dostatočný skutkový podklad k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu, ktorý obžalovanému v konečnom dôsledku uložil.

Obžalovaný Z. Z. svoju vlastne bližšie nešpecifikovanú výhradu k uloženému trestu vyslovil tým, že sa necíti byť vinný zo skutku, z ktorého ho uznal za vinného súd prvého stupňa. Jeho argumentáciu, smerujúcu proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o vine, odvolací súd neuznal a logicky potom nemohol považovať za dôvodné jeho odvolanie proti výroku o treste, ktoré podľa názoru krajského súdu obsahuje jeho prehlásenie v zápisnici o hlavnom pojednávaní z 19.5.2021 (č.l. 167 súdneho spisu).

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu

Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmožniť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia dvoch príťažujúcich okolností (§ 37 písm. h/ Tr. zák.), keďže obžalovaný spáchal viac trestných činov, (§ 37 písm. m/ Tr. zák.), keďže obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený a správnej aplikácie ustanovení § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. a § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov, kde obžalovaného súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, považuje za zákonný, primeraný a spravodlivý. Rovnako tak aj trest prepadnutia veci - 1 ks kovového drôtu kruhového prierezu s priemerom cca 6 mm, znečisteného koróziou s červenou šnúrkou

a 1 ks kovového drôtu kruhového prierezu s priemerom cca 6 mm, znečisteného koróziou, a to v zmysle ustanovenia § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Reálne garantovanie a uplatnenie základného práva na súdnu ochranu aj v súdnom konaní trestnom neznamená, aby všeobecné súdy preberali skutkové a právne názory strany konania, ktoré v okolnostiach konkrétneho prípadu súvisia s uloženými druhmi a výmerami trestov.

Rovnako preskúmal nadriadený súd aj správnosť výroku rozsudku okresného súdu o náhrade škody a rovnako zistil, že aj tento výrok zodpovedá stavu vecí a zákonu.

Odvolačný súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por. alebo § 371 ods. 3 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného Z. Z. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.